

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121445454
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121445454.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, zastúpený Remedium Legal, s. r. o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, proti žalovanému: Y. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. Z. XXX/XX, XXX XX M. Q., zastúpený R.. M. K., E., so sídlom W. L. XX, XXX XX A., o zaplatenie 10.595,91 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 28Csp/82/2021 - 199 zo dňa 18. októbra 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalobu zamietol (prvý výrok) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% (druhý výrok).

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa doručenu žalobou Okresnému súdu Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 10.595,91 EUR s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 12. 2020 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., (ďalej len „postupca“) a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 04. 01. 2018 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“) na základe ktorej postupca žalovanému poskytol peňažné prostriedky. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť, a tak postupca ku dňu 10. 08. 2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

3. Okresný súd vec právne posúdil podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a), b), d), § 7 ods. 1, 2, 17, 19, 23, 24 písm. a), 27, § 9 ods. 1, 2, písm. k), l), ô 11 ods. 2, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“), § 52 ods. 1 až 4, § 54 ods.1, § 524 ods. 1, § 525 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 4 ods.1, § 5 ods. 1 až 3 opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10/2017 (ďalej len „opatrenie“).

4. V rámci nového prejednávania veci po zrušení pôvodného prvoinštančného rozsudku v zmysle záverov odvolacieho súdu, okresný súd vec opätovne skutkovo a právne posúdil podľa vyššie uvedených ustanovení zákonov, viažuc sa právnym názorom odvolacieho súdu, a dospel k záveru, že žaloba

nie je dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi postupcom ako právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva, ktorú vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, ktorá je zároveň podriadená aj pod právny režim ZoSÚ. V čase uzavretia zmluvy bol postupca ako veriteľ zásadne povinný určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit ukazovateľa schopnosti splácať spotrebiteľský úver. Uvedené zákonné povinnosti sa síce v zmysle § 7 ods. 24 písm. a) ZoSÚ nevzťahovali na refinancovaný spotrebiteľský úver, ktorým sa splatí iný už existujúci úver, avšak len za predpokladu, že výška poskytnutého spotrebiteľského úveru výrazne neprevyšuje súčet zostávajúcich výšok refinancovaných spotrebiteľských úverov. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 12.000,- EUR, pričom bol refinancovaný úver v zostávajúcej výške 11.408,43 EUR. V zmysle § 4 ods. 1 opatrenia sa za výrazné prevyšovanie súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov považuje prevyšovanie presahujúce sumu zodpovedajúcu 5% súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov. V danom prípade suma 5% predstavovala 570,42 EUR (5% z 11.408,43 EUR), a teda žalovanému mohol byť poskytnutý úver na refinancovanie vo výške 11.978,85 EUR (11.408,43 EUR + 570,42 EUR). Keďže bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 12.000,- EUR, nemožno na neho aplikovať výnimku vyplývajúcu z § 7 ods. 24 písm. a) ZoSÚ, a teda postupca bol povinný zistiť a vyhodnotiť limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Poukázal na § 7 ods. 27 ZoSÚ podľa ktorého je povinnosťou veriteľa informácie o príjme spotrebiteľa, ktoré sa použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti splácať spotrebiteľský úver, potrebné overovať preukázateľným spôsobom, prostredníctvom interných alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Žalovaný v žiadosti o úver uviedol, že je dôchodca, pričom jeho dôchodok je vo výške 750,40 EUR. Žalobca nepreukázal splnenie povinnosti v zmysle § 7 ods. 27 ZoSÚ zo strany postupcu. Okresný súd tak nemal preukázané, že postupca dodržal zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 7 ods. 27 ZoSÚ, ktorej porušenie je v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ spojené s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru, pričom s použitím výkladom a maiori ad minus je aj to, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa splatenie spotrebiteľského úveru. Nakoľko úver nemohol byť zosplatený neboli naplnené zákonné podmienky v zmysle § 17 ods. 1 ZoSÚ pre platné postúpenie pohľadávky postupcu na žalobcu, čoho je potrebné postúpenie predmetnej pohľadávky voči žalovanému považovať za neplatné. Z uvedeného tak vyplýva, že žalobca sa nestal nositeľom práva, a teda nie je aktívne vecne legitimovaný v prejednávanej veci, a preto okresný súd žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. a § 396 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a tieto na základe úspechu priznal žalovanému voči žalobcovi v rozsahu 100% vrátane konania pred odvolacím súdom.

6. V zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1, písm. f) a h) CSP. Navrhol rozsudok zmeniť v zmysle § 388 CSP tak, že odvolací súd vyhovie žalobe žalobcu a prizná mu nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%. Žalobca sa nestotožnil s právnym posúdením súdu prvej inštancie a považoval ho za nesprávny v celom rozsahu. Mal za to, že ak veriteľ neskúmal bonitu spotrebiteľa ani jedným zo spôsobov podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Ak posudzoval bonitu aspoň jedným zo spôsobov uvedených v § 7 ods. 1 ZoSÚ, tak potom nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinností. Poukázal na účel refinancovania úveru, ktorým dochádza k zlepšeniu postavenia dlžníka - spotrebiteľa. Uviedol, že záväzky žalovaného boli v celkovej výške 11.408,43 EUR a celkové mesačné splátky boli vo výške 225,51 EUR, pričom refinancovaním došlo k zníženiu sumy mesačných nákladov žalovaného na splátky zo sumy 225,51 EUR na sumu 219,96 EUR. Mal za to, že právny predchodca žalobcu pred poskytnutím spotrebiteľského úveru nielenže konal s odbornou starostlivosťou, ale ani hrubým spôsobom neporušil svoje povinnosti v zmysle § 7 ods. 7 ZoSÚ. Rovnako sa nestotožnil s právnym záverom okresného súdu, podľa ktorého sa na refinancovaný úver mohlo aplikovať ust. § 7 ods. 24 písm. a) ZoSÚ, avšak pokiaľ by bol poskytnutý do výšky 11.978,85 EUR, ale nie už vo výške 12.000 EUR, nakoľko to presahuje 5% súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov. Takýto právny záver považoval za neprimerane prísny, resp. striktné formalistický, keďže rozdiel predstavuje sumu 21,15 EUR. Vo vzťahu k skúmaniu bonity v súlade s § 7 ods. 1 ZoSÚ poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoCsp/17/2022 zo dňa 17.08.2022. Následne sa zaoberal výpočtom ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať úver - DTSl, pričom nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že veriteľ bol povinný realizovať výpočet DTSl, ktorý však žalobca vo vyjadrení zo dňa 01.08.2022 už podrobne uviedol a tento dosahoval úroveň 0,73%, pričom limit v zmysle opatrenia bol 0,85%. Postupca overil existujúce záväzky žalovaného dopytom do úverového registra, pričom v čase poskytnutia úveru mal žalovaný dva existujúce splátkové úvery s mesačnou splátkou spolu vo výške 388 EUR. Žalovaný v žiadosti o úver deklaroval, že je dôchodca a poberá dôchodok vo výške 750,40 EUR. V závere poukázal

na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10CoCsp/20/2021 zo dňa 13.09.2022 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/16/2022 zo dňa 28.06.2022. Vo vzťahu k nesporným skutkovým tvrdeniam, čo do skúmania bonity žalobca uviedol, že žalovaný tvrdil len to, že žalobca skutočnosť preukazujúce dodržanie povinnosti skúmať bonitu nepreukázal, avšak netvrdil, že by postupca neskúmal bonitu. Aj keď súd dospel k záveru o neoprávnenosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, s ktorým sa nestotožňuje, potom táto skutočnosť v žiadnom prípade podľa názoru žalobcu neznamená neplatnosť postúpenia pohľadávky ako takej a súm la a mohol žalobcovi priznať nárok na zaplatenie splátok úveru, ktoré nadobudli splatnosť ku dňu vyhlásenia rozsudku. Podľa názoru žalobcu nedošlo k postúpeniu tzv. živého úveru, pričom v konaní nebolo sporné splnenie všetkých zákonných podmienok (§ 17 ods. 1 ZoSÚ, § 92 ods. 8 zákona o bankách) pre platné postúpenie pohľadávky a žalobca je plne aktívne vecne legitimovaným subjektom v konaní.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu v odvolaní. Podľa názoru žalovaného okresný súd mal za preukázané, že pôvodný veriteľ nedodrжал zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 7 ods. 27 ZoSÚ, čo je hrubým porušením povinnosti veriteľa posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ, čoho zákonným dôsledkom je, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a s použitím výkladového pravidla maiori ad minus aj to, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru. Žalobca sa tak nestal platne nositeľom práva, čím teda nie je daná jeho aktívna vecná legitimácia.

8. V odvolacej replike, žalobca zotrval na podanom odvolaní a na svojom odvolacom návrhu.

9. Nakoľko žalobca v odvolacej replike, ktorá bola doručená súdu až po predložení veci odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní, neuviedol žiadne ďalšie skutkové tvrdenia, či právne posúdenie, ale len zotrval na podanom odvolaní, odvolací súd postupom podľa § 374 ods. 3 CSP odvoláciu repliku aj s ohľadom na zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania (čl. 17 CSP) žalovanému už na vyjadrenie nezasielal.

10. Na základe odvolania žalobcu krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že v danom prípade ide už o druhé rozhodnutie okresného súdu, pričom okresný súd vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom č. k. 28Csp/82/2021 - 114 zo dňa 14. 01. 2022 tak, že žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu a priznal mu nárok na náhradu trov konania. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 15CoCsp/16/2022 - 163 zo dňa 08. 06. 2022 rozsudok okresného súdu zrušil vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s vysloveným právnym názorom. V zrušujúcom uznesení uložil odvolací súd povinnosť okresnému skúmať splnenie povinnosti postupcu ako veriteľa v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ, t. j. skúmanie bonity žalovaného, ktorý v čase poskytnutia úveru mal XX rokov, ale aj aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

14. Súd prvej inštancie viazaný vysloveným právnym názorom odvolacím súdom v zmysle § 391 ods. 2 CSP, po zrušení a vrátení veci postupoval v konaní na základe vysloveného právneho názoru odvolacím súdom a skúmal, či postupca pri poskytnutí spotrebiteľského úveru žalovanému postupoval v súlade s § 7 ods. 1 a posúdil schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa schopnosť splácať úver.

15. Okresný súd správne vyhodnotil, že postupca pri poskytnutí spotrebiteľského úveru nekonal s odbornou starostlivosťou, pričom hrubo porušil svoje povinnosti, keď si nesplnil svoju povinnosť v zmysle § 7 ods. 27 ZoSÚ. Nakoľko právny predchodca žalobcu hrubo porušil svoje povinnosti, keďže nekonal s

odbornou starostlivosťou, okresný súd správne podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ vyhodnotil, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pričom hrubé porušenie posúdenia schopnosti splácať úver v sebe subsumuje aj následok spojený s nekonaním s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ, ktorého následkom je nemožnosť veriteľa t. j. v danom prípade postupcu úver predčasne vyhlásiť za mimoriadne splatný v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ. Keďže úver nemohol byť zo strany postupcu zosplatnený ako následok porušenia povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ a termín konečnej splatnosti úveru na základe zmluvy bol 20.06.2024, tak predmetná pohľadávka nemohla byť v zmysle § 17 ods. 1 ZoSÚ platne postúpená na žalobcu, a preto tento sa nestal nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia z pohľadávky postupcu voči žalovanému, a teda nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom spore.

16. V zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ má veriteľ povinnosť skúmať bonitu spotrebiteľa pred poskytnutím úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch upravuje, čo sa považuje za hrubé porušenie povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ. Za hrubé porušenie a považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42 ZoSÚ. Porušenie čo i len jednej z týchto zákonných podmienok má za následok hrubé porušenie povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ.

17. Okresný súd správne vyhodnotil, že na poskytnutý úver sa vzťahujú okrem iného aj ustanovenia § 7 ods. 19 až 23 ZoSÚ, a to napriek tomu, že v prípade refinancovania úveru sa aplikácia týchto ustanovení vylučuje, ale iba v prípade, ak výška poskytnutého spotrebiteľského úveru výrazne neprevyšuje súčet zostávajúcich výšok refinancovaných úverov alebo navýšenie úverov (§ 7 ods. 24 písm. a) ZoSÚ). Okresný súd skúmal splnenie tejto podmienky, pričom vychádzal z § 4 ods. 1 opatrenia, podľa ktorého sa výrazným prevýšením súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov považuje prevyšovanie presahujúce sumu zodpovedajúcu 5% súčtu zostávajúcich výšok refinancovaných úverov. Okresný súd vychádzal správne zo zostávajúcej výšky refinancovaného úveru žalovaného vo výške 11.408,43 EUR, ktorý bol refinancovaný na základe zmluvy, pričom 5% z čiastky 11.408,43 EUR predstavuje sumu 507,42 EUR, a teda suma 11.978,85 EUR (11.408,43 EUR + 507,42 EUR) je sumou, ktorá v zmysle § 7 ods. 24 písm. a) ZoSÚ v spojení s § 4 ods. 1 opatrenia nepredstavuje výrazné prevýšenie refinancovaného úveru. Akákoľvek vyššia suma nad sumu 11.978,85, je prevýšením, čoho dôsledkom je povinnosť veriteľa postupovať pri poskytnutí úveru aj v súlade s § 7 ods. 19 až 23 ZoSÚ. Postupca poskytoval žalovanému na základe zmluvy úver vo výške 12.000 EUR, čím teda došlo k prevýšeniu refinancovaného úveru, i keď len o 21,15 EUR, a preto bol postupca povinný postupovať pri poskytnutí úveru žalovanému na základe zmluvy aj v zmysle § 7 ods. 19 až 23 ZoSÚ a teda bol povinný určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Žalobca počas konania síce poukázal na výpočet ukazovateľa schopnosti splácať úver, pričom jednou z náležitostí výpočtu je aj čistý príjem spotrebiteľa (§ 7 ods. 20 písm. a) ZoSÚ). V zmysle § 7 ods. 27 prvá a druhá veta ZoSÚ, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a) <., banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní položiek podľa odseku 20, ktoré sa použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Postupca pri skúmaní príjmu bol tak povinný použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch žalovaného, pričom za takúto informáciu nemožno považovať len údaj poskytnutý žalovaným, ktorý v žiadosti o úver uviedol výšku svojho mesačného dôchodku vo výške 750,40 EUR. Postupca bol povinný overiť si túto informáciu, pričom ak nedisponoval internými informáciami (napr. tým, že by bol dôchodok vyplácaný na účet vedený u postupcu), mal možnosť si overiť tieto informácie prostredníctvom externých zdrojov napr. od Sociálnej poisťovne, na čo mu bol udelený aj súhlas zo strany žalovaného (viď žiadosť o úver č. I. 183 spisu). Nakoľko žalovaný uvedeným spôsobom nepostupoval porušil tak povinnosť v zmysle § 7 ods. 27 ZoSÚ, čím hrubo porušil svoje povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 ZoSÚ, a preto úver je nielenže bezúročný a bez poplatkov, ale zároveň s ohľadom na hrubé porušenie povinnosti zo strany postupcu v sebe subsumuje aj následok v dôsledku neposúdenia s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať úver, ktorý spočíva v nemožnosti postupcu požadovať od žalovaného jednorazové zosplatnenie. Keďže postupca nemohol úver jednorazovo zosplatniť, nemohol ho ani následne platne postúpiť v zmysle § 17 ods.

1 ZoSÚ na žalobcu. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom tohto hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a preto okresný súd správne rozhodol, keď žalobu žalobcu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

18. Vo vzťahu k účelu refinancovania úveru, je síce pravdou, že by refinancovanie malo viesť k zlepšeniu majetkovej situácie spotrebiteľa. Žalobca v odvolaní poukázal na to, že refinancovaním jedného z úverov žalovaného došlo k zníženiu jeho celkových mesačných nákladov zo sumy 225,51 EUR na sumu 219,96 EUR, čo mesačne predstavuje rozdiel 5,55 EUR. Na druhej strane však opomenul skutočnosť, že celková čiastka, ktorú bol na základe zmluvy žalovaný povinný zaplatiť predstavovala sumu 16.935,19 EUR, čím došlo na druhej strane k predĺženiu splatnosti úveru na rozdiel od úveru, ktorý bol refinancovaný, čo s ohľadom na vek žalovaného ako spotrebiteľa nebolo žiadúce, a čím tiež došlo zo strany postupcu k porušeniu jeho povinnosťou konať s odbornou starostlivosťou, a to s ohľadom na dobu, na ktorú bol úver poskytnutý, keďže došlo k jej predĺženiu, pričom úver by bol zo strany žalovaného, ak by ho vedel riadne uhrádzať, splatený v čase, kedy by mal tento už XX rokov.

19. S ohľadom na vyššie uvedené, odvolací súd preskúmaním odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil vo veci samej (prvý výrok) a rovnako aj v závislom výroku o trovách konania (druhý výrok).

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, a preto žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %) voči žalobcovi. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.